

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משל'ים

בא ידידי, תתעורר!

התבודדתי בקביעות בלי לותר, למדתי בשמחה הצלחתי במבחנים. אחר כך הפסקתי כמה ימים, המצב הזה המשיך עד שהתרגלתי למשך את הזמן ולהתעצל ואני לא לומד כמעט כלום. אתה רואה את המצב...

"תשמע מאיר'ל ידידי היקר, מנפילה לא נופלים. זה קורה לכלם בכל מיני זמנים בחיים, מזה אין מה לפחד. אף להשאר בנפילה ולהמשיך לישון זה הנפילה האמתית.

"עצה גדולה יש לי בשבילך. אתן לך לקרא 'ספורי מעשיות' שיש בכם לעורר מהשנה. ספורים קדושים אלו יגרמו לך להתנער מהעצלנות, להתעורר מהשנה ולהתחיל לעבד את ה' בשמחה באהבת ה' ובהתלהבות. הרי יש שבעים פנים לתורה, וכשרוצין לעורר אדם מהשנה צריכין להראות לו פניו, ולהלביש לו את הפנים בספורי מעשיות.

"כמו כשמרפאין את העור, צריכין לסגרו שלא יראה את האור פתאום ולצמצם לו את האור, כדי שלא יזיק לו מה שיראה פתאום. כמו כן לזה שהיה בשנה ובחשך זמן רב, כשרוצין להראות לו פניו ולעוררו, צריכין להלביש לו את הפנים בספורי מעשיות, כדי שלא יזיק לו פתאום האור."

נלמד ספורי מעשיות ונפיר את פתח לעורר את האדם לבלי לישון ימיו ושנותיו.
(ע"פ הקדמת הסיפוי"מ וליקו"מ ס')

חדר השעורים בשעור ב' התפנה מפלל הבחורים, מלבד לייזר ומאיר'ל. לייזר מסים לכתב את המפרשים שזה עתה נאמרו בשעור. לעמיתו מאיר'ל מרים את ראשו משנה חפוזת ומגלה כי חבריו כבר ירדו לחדר האכל.

"מה שלומך מאיר'ל חברי?" שואלו לייזר. **"היודע אתה שאני שמח ועצוב? לא-לא-לא,** איני עצוב באמת, רק התכונתי שתבין את רחשי לבי.

"אני שמח שזה למעלה מחדשים קמה לה חבורת בחורים שמדי ליל ששי שרים כלם באחדות נגוני התעוררות ודבקות לה." לאחר מכן אחד הבחורים נושא שיחת חזק; זה מעין עולם הבא ממשי. אף אני עצוב כי אני לא רואה אותה. אני וכל החברים רוצים שאתה גם תבוא, מה קרה לך מאיר'ל שאינך מעניין להשתתף? אתה חסר לנו כל שבוע מתחזקים בנושא חשוב אחר. פעם בזהירות אמירת 'שנים מקרא' פעם במצות 'כבוד אב ואם', פעם בגדלת עצת ה'התבודדות' וחשיבות למוד ספרי הצדיק..."

מתאנח מאיר'ל בכבדות, מותח את ידיו מן השנה משפשף את עיניו ואומר בעיפות: **"לא יודע לא יודע אין לי כח..."** להתעורר ולהתחזק ולפל ולישון ולהרדם ולחלם... פעם הייתי מקפיד לקרא קריאת שמע שעל המטה מתוך ברכון, לישון בזמן לקום מקדם, לרוץ למקוה, למדתי לפני התפלה,

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

תמצית - הקדמה לספורי מעשיות

פון גאון-עווינו מורינו רבי נתן מברסלב זיע"א דער גרויסער תלמיד פון רבינוהקדוש זיע"א

ואמר בזה הלשון לפני כמה אנשים בדעתי להדפיס ספר מעשיות ויהיה למעלה כתוב בלשון הקדש ולמטה בלשון לעז ואמר: הלא מה יוכלו העולם לדבר על זה, הלא על כל פנים הם מעשיות נאים לספר וכו'

כדברים האלה נשמע מפיו הקדוש בפרוש וזה אשר העירונו להביאם לבית הדפוס....

אך זאת לדעת כי כל פונתנו בהדפסת אלו ספורי מעשיות הוא רק בשביל אנשי שלומנו החוסים בצל קדשו התאבים ומצפים ומשתוקקים לשמע דברים קדושים....

ושמענו מפיו הקדוש בפרוש שאמר שכל דבור ודבור של אלו המעשיות יש בו פונה עצומה

ומי שמשנה דבור אחד מאלו המעשיות מכפי מה שאמרו הוא בעצמו הוא מחסר הרבה מהמעשה ואמר שאלו המעשיות הם חידושים נפלאים ונוראים מאד מאד ויש בהם דרכים ונסתרות ועמקות מפלג מאד

וראויים לדרשם ברבים לעמוד בבית הפנסת ולספר

מעשה

מאלו

המעשיות

כי הם חידושים גבוהים ונוראים מאד מאד גם מי שלבו שלם ובקי היטב בספרי קדש ובפרט בספרי הזהר הקדוש וכתבי האר"י, זכרוננו לברכה יוכל להבין ולדעת קצת מעט רמזים באיזה מעשיות אם ישים לבו

מה שהיה כבר נקרא שמו ונדע שהוא אדם וזאת תורת האדם דקדושה, אשר זכה להשלים דמות אדם כי זה כל האדם

הלא הוא כבוד אדונינו מורנו ורבינו, עטרת תפארתנו גאון עגנו, הרב הקדוש והנורא בוצינא רבא בוצינא עלאה בוצינא יקירא וקדישא קדשת-שם מורנו הרב נחמן, זכר צדיק וקדוש לברכה גין ונכד להרב הקדוש והנורא האלקי הבעל-שם-טוב, זכר צדיק וקדוש לברכה

אשר כבר נהנו ישראל לאורו בחבוריו הקדושים הנפלאים אשר כבר יצאו לאורה רבים ראו וישמחו וישרים יעלו ויהאמת יורה דרכו

והנה עוד ראה זה נמצא באמתחותינו ספורי מעשיות נפלאות ונוראות אשר זכינו לשמע פה אל פה מפיו הקדוש אשר און וחקר ותקן משלים הרבה והלביש והסתיר השגות גבוהות ועצומות בספורי מעשיות בדרכים נפלאים ונוראים מאד...

וביחוד אלו המעשיות שספר אשר לא זכו עדין שיגיעו אליהם כי אם בהעתקות בכתב על-ידי סופרים שונים אשר נתברו הטעיות בהם מאד וקלקלו המכון.

על כן תשוקתם הגדולה אלצונו, וכספם החזק דחקונו עד אשר הכרחנו למלאת רצונם להביאם לבית הדפוס וגם כי היה לנו גלוי דעת מפני רבנו הגדול, זכרוננו לברכה אשר פעם אחד גלה דעתו שרוצה להדפיס ספורי מעשיות,

וְדַעְתּוֹ עֲלֵיהֶם הַיָּטֵב גַּם יֵשׁ בָּהֶם הַתְּעוֹרְרוֹת
מוֹסֵר נִפְלָא וְעֲצוּם מְאֹד בְּרַב הַמְּקוֹמוֹת, יְבִינִם
הַמְּשִׁכִּיל בְּעֲצָמוֹ

כִּי רַבָּם כָּכֶלָם מְעוֹרְרִים וּמְמַשִּׁיכִים אֶת הַלֵּב מְאֹד לַהֲשֵׁם
יִתְבָּרֵךְ לְשׁוֹב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ לַעֲסֹק רַק בְּתוֹרָה
וּבַעֲבוּדָה תָּמִיד וְלִהְפֹּךְ פָּנָיו מִהַבִּלִּי הָעוֹלָם לְגַמְרֵי כַּאֲשֶׁר יִרְאֶה
הָרוּאָה בְּעֵינָיו שְׂכָלוֹ אִם יִסְתַּכֵּל בָּהֶם בְּאַמֶּת

אוֹלָם תְּכַלִּית כּוֹנוֹת אֵלּוּ הַמַּעֲשִׂיּוֹת רַחוּק מְאֹד מִדַּעַת
אָנוּשׁ וְעֵמֶק עֵמֶק מִי יִמָּצְאוּ וְאֵין לְהֶאֱרִיף בְּשִׁבַּח
תַּפְאֶרֶת גְּדֻלַּת הַמַּעֲשִׂיּוֹת הָאֵלּוּ כִּי גָבְהוּ מִדַּעְתָּנוּ וְכָל
הַמוֹסִיף לְדַבֵּר בְּשִׁבַּח גְּדֻלָּתָם וְעַמְקוֹתָם הוּא גּוֹרֵעַ....

וְיֵהִי נָעִם ה' אֱלֹקֵינוּ עֲלֵינוּ עַד יָבֹא מוֹרָה צָדֵק לַעֲדַתְנוּ וַיִּבְנֶה
בֵּית קֹדֶשְׁנוּ וְתַפְאֶרֶתְנוּ חֲזָה צִיּוֹן קִרְיַת מוֹעֲדֵנוּ מֶלֶךְ בִּיפְיוֹ
תַּחֲצִינָה עֵינֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן

הֲלֹא כֹה דִּבְרֵי הַכּוֹתֵב וְהַמְּסַדֵּר וְהַמַּעֲתִיק לְאָכַל לְשִׁבְעָה וּלְמַכְסָה עֵתִיק
נֶאֱמַר הַקָּטָן נָתַן בֶּן אֲדוֹנָי אָבִי מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי נִפְתָּלִי הָעֶרֶץ יצ"ו
מִנְעֻמָּרָאב רַבְתִּי חֲתָן הֶרֶב הַגָּאוֹן הַחֲסִיד הַמְּפָרֵס בְּכָל קְצוֹי אֶרֶץ
כְּבוֹד קֹדֶשֶׁת מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי דּוֹד צָבִי זָכַר צְדִיק לְבָרָכָה לַחַיִּי הָעוֹלָם
הַבָּא שֶׁהָיָה אֵב בֵּית-דִּין בִּקְהֵלֶת-קֹדֶשׁ קִרְעַמִּינִיץ וְהַגְּלִיל וּבִקְהֵלֶת-
קֹדֶשׁ שְׁאִירָאד וּבִקְהֵלֶת-קֹדֶשׁ מְאֵהֲלוֹב וְהַגְּלִילוֹת.

וְעוֹד דִּבֵּר רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרָכָה, בְּעֶנְיָן זֶה וְאַחֵר-כֵּן
הִתְחִיל לְסַפֵּר מַעֲשֵׂה שְׂבַדְיָה הַסָּמוּךְ וְאָמַר בְּדֶרֶךְ
סִפְרֵי מַעֲשֵׂה וְכו' וְדַע שֶׁהַמַּעֲשִׂיּוֹת שֶׁסִּפֵּר רַבְּנוּ
רַבָּם כָּכֶלָם הֵם מַעֲשִׂיּוֹת חֲדָשׁוֹת לְגַמְרֵי שְׁלֹא נִשְׁמָעוּ מִעוֹלָם
רַק הוּא בְּעֲצָמוֹ סִפְרָם מִלְּבוֹ וְדַעְתּוֹ הַקְּדוּשָׁה כְּפִי הַהֲשָׁגָה
הָעֲלִינָה שֶׁהִשִּׁיג בְּרוּחַ קֹדֶשׁוֹ שֶׁהָיָה מְלַבֵּשׁ אוֹתָהּ

הַהֲשָׁגָה בְּאוֹתָהּ הַמַּעֲשֵׂה וְהַמַּעֲשֵׂה בְּעֲצָמָה הִיא
מִרְאֶה נּוֹרָאָה וְהֲשָׁגָה עֲלִינָה מְאֹד שֶׁהִשִּׁיג וְרָאָה
בְּמִקּוֹם שְׂרָאָה...

בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁהִתְחִיל רַבְּנוּ, זְכוֹרֵנוּ לְבָרָכָה, לַעֲסֹק
בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת אָמַר בְּפִרוּשׁ בְּזֶה הַלְשׁוֹן: הֲנִי
אֶתְחִיל לְסַפֵּר מַעֲשִׂיּוֹת, (אֵיךְ וְעַל שׁוֹיֵן אֵן הֵיבֵן מַעֲשִׂיּוֹת
דְּעַר צִילִין), וְכוּנּוֹת דִּבְרֵי הָיָה, כְּמוֹ שְׂאוּמֵר מֵאַחֵר
שְׂאִינוּ מוֹעִיל לָכֶם לְשׁוֹב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל יְדֵי
הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְכִיּוּצָא בְּזֶה מֵהַ שְׂעָסֵק
בִּיגִיעוֹת גְּדוּלוֹת כָּל יָמָיו לְהַשִּׁיבֵנוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ וּמֵאַחֵר שְׂאִינוּ מוֹעִיל כָּל אֶלֶּה עַל כֵּן הוּא
מֵתְחִיל לַעֲסֹק בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת ...

וּבְאַמֶּת יֵשׁ בְּאֵלּוּ הַמַּעֲשִׂיּוֹת הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד
לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרַב הַמְּקוֹמוֹת אֲפִלּוּ עַל פִּי פֶשׁוּט

~ חַיֵּי מוֹהַר"ן (אוֹת כה) ~

שִׁיף לְמֵאמֶר: "פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן" (סִימָן ס'). אַחֵר שְׂאֵמַר רַבְּנוּ
ז"ל מֵאמֶר זֶה הַנ"ל, אָמַר בְּדֶרֶךְ צַחוּת: הַיּוֹם אִמְרָתִי שְׁלֹשָׁה
דְּבָרִים שְׁלֹא כְּדִבְרֵי הָעוֹלָם:

(א) הָעוֹלָם אוֹמְרִים שֶׁסִּפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מְסַגֵּל לְשִׁנָּה. וְאֲנִי
אִמְרָתִי שֶׁעַל־יְדֵי סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מְעוֹרְרִין בְּנֵי אָדָם מִשְׁנָתָם.

(ב) הָעוֹלָם אוֹמְרִים שֶׁמִּסִּפּוּרֵי דְּבָרִים אֵינֶם בָּאִים לִידֵי הַרְיוֹן
("פּוֹן זָאגִין וְוֵעֶרֶט מֵעַן נִיט טְרָאגִין"). וְאֲנִי אִמְרָתִי שֶׁמִּסִּפּוּרֵי
דְּבָרִים שֶׁל הַצְּדִיק, שֶׁמְעוֹרֵר עַל־יְדֵי זֶה בְּנֵי אָדָם מִשְׁנָתָם, עַל־
יְדֵי זֶה בָּא פְּקִידַת עֲקָרוֹת.

(ג) הָעוֹלָם אוֹמְרִים כִּי הַצְּדִיק הָאֵמֶת הַמְּפֻלָּג בְּמַעֲלָה אֵין צָרִיךְ
לְמַעוֹת הַרְבֵּה, כִּי לָמָּה לוֹ מַעוֹת. וְאֲנִי אִמְרָתִי שֶׁיֵּשׁ הַתְּבוֹנָנוֹת
כְּזֶה שְׂצָרִיךְ לָזֶה כָּל הוֹן דְּעֵלְמָא.

מעמד סיון סיפורי מעשיות למאות ילדי ברסלב חול המועד פסח

